

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΟΣΑΤΥΡΙΚΗ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΚΑΙ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ ΜΟΡΟΝ. 'Εν 'Αθήναις φρ. 15. — 'Εν δε ταῖς ἑκτρχ. φρ. 16. — 'Εν τῷ ἔξωτ. φρ. 25.

B. ΓΑΒΡΙΗΛΙΔΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

— ΓΡΑΦΕΙΟΝ, ΟΔΟΣ ΜΟΥΣΩΝ. 'Αριθ. 4, ἀπέναντι τῆς οἰκίας Φιλήμονος παρὰ τὴν Πλατεῖαν Συντάγματος. —

Ο ΑΡΧΙΣΤΡΑΤΗΓΟΣ ΓΥΩΛΣΔΕΥ

[Αιμοσιεύμεν καὶ ἡμεῖς τὴν εἰκόνα τοῦ Ἀρχιστρατήγου τοῦ Ἀγγλικοῦ Στρατοῦ, ἐλπίζοντες, ὅτι θὰ τὴν ἔλθῃ σήμερον καὶ ὁ «Ἀσμοδαῖος» ὅπως τὴν εἶχε προχθὲς ὁ «Ραμπαγᾶς» καὶ τότε αἱ Ἀθηναὶ θὰ ἔχουσι τρεῖς διαφορομόρφους Οὐελτλίου, ὅπως εἶλετο τὰ τρία δημόσια Ὁρολόγια τῆς πόλεως δεικνύον τρεῖς διαφόρους ὥρας. Ἡ ἰδὴ μας εἶνα περὶ τοῦ κατ' ἐξοχὴν ἐκ τοῦ ἀγγλικοῦ.]

ΤΟΙΣ ΕΝ ΤΑΙΣ ΕΠΑΡΧΙΑΙΣ ΕΠΙΣΤΑΤΑΙΣ

Εἰς τὰς ἐπαρχίας τὸ φύλλον ἡμῶν τυγχάνει εὐνοικῆς ὑποδοχῆς. Ἀποδείξεις ἡ μεγάλη κυκλοφορία του. Τῆς αὐτῆς πιστεύομεν ὑποδοχῆς ἀξιοῦται καὶ παρὰ τοῖς ἀξιολογίμοις Ἐπιστάταις μας. Καὶ ὅμως δὲν φαίνονται ἐννοοῦντες καὶ πόσον κακὸν μᾶς κάμνουν εἰς τὸ φύλλον μὲ τὰς καθυστερήσεις των. Εἶναι

ἀνάγκη νὰ τοῖς ἐπαναλάβωμεν ὅτι δὲν εἴμεθα κεφαλαιοῦχοι; Πῶς λοιπὸν δυνάμεθα νὰ παρατείνωμεν τὴν πίστωσίν μας διὰ τοὺς μικροὺς λογαριασμοὺς τῆς πωλήσεως φύλλων πέραν τοῦ μηνός; Τεῦτο μᾶς ἐνοχλεῖ φοβερά, ἐπηρεάζει σχεδὸν τὴν καλὴν σύνταξιν τοῦ φύλλου, καὶ ἂν ἡ ἀταξία αὕτη ἐκ μέρους τῶν ἀξιολογίμων Ἐπιστατῶν μας, ὧν τέσσαρες πέντε μόνον φιλάττουσιν ἀκρίβειαν, δι' ἣν τοῖς εὐγνωμονοῦμεν ἐγκαρδίως, ἐξακολουθήσῃ, θὰ ἀναστρέψωμεν τοὺς ὅρους καὶ θὰ ζητήσωμεν νὰ κάμωσιν εἰς ἡμᾶς πίστωσιν οἱ κύριοι ἐπιστάται, πληρόνοντες τὰ φύλλα ἑνὸς μηνός.

Η ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΤΡΕΛΛΟΥΣ.

Στὴν Παναγιά τῆς Τήνου τὴν χρυσοστολισμένη κανεὶς τρελλὸς μὴν πᾶν γὰρ νὰ ξετρελλαθῇ· κανέναν μὴ ζαλίσῃ τὴν κεχαριτωμένη, καὶ δῶρα καὶ λαμπάδες μὴν τῆς ὑποσχεθῇ. Ἀφήσετε ἐφέτος κ' αὕτη νὰ χουζουρέψῃ, χωρὶς τρελλὸ κανένα ἢ ἄλλον νὰ γατρεύῃ.

Τὸ μέγα ἔλεός της κανέναν μὴ ζητήσῃ, ὅσο καλὴ κ' ἂν ᾖναι, θεὸς νὰ σὰς βαρεθῇ· ἀφήστε τὴν ἐφέτος νὰ μὴ θαυματουργήσῃ, καὶ ἥσυχον νὰ πέσῃ νὰ γλυκοκοιμηθῇ. Μικροὺς ἀπὸ τῆς Τήνου τὸ νέο πανηγύρι, καὶ κανενὸς ἐφέτος ἂς μὴ γενῇ χατήρι.

Τώρα που 'στὰς Ἀθήνας θὲ νὰ κτισθῇ ἐκεῖνο
τὸ μέγαρον τοῦ Χιώτη Ζωρζή Δρομοκαίτη,
κανεὶς τρελλὸς δὲν πρέπει νὰ τρέχῃ εἰς τὴν Τήνο,
νὰ γίνεταί κουνουπι 'στῆς Παναγιάς τῇ μύτῃ.
Κι' ὁ Κοσσανάκος πρέπει νὰ λάβῃ τὴν φροντίδα,
κανέναν μὲ στριμμένη νὰ μὴ μᾶς φύγῃ βίδα.

Ἄν οἱ τρελλοὶ μας ὅλοι 'στὴν Τήνο τὰ πρυμνίσουν,
καὶ ὅλοι μέ κεφάλι ξανάλθουν δυνατὸ,
γὰρ ποῦναι λοιπὸν τοῦ Χιώτη τὸ μέγαρον θὰ κτίσουν;
μονάχα γὰρ φιγοῦρα θὰ τῶχουμε κι' αὐτό;
Κι' ἐγὼ ἐφέτος ἤμουν νὰ πάγω γὰρ τὴν Τήνο,
ἀλλὰ μ' αὐτὴ τὴ σκέψι προτίμησα νὰ μείνω

Κι' οἱ γνωστικοὶ ἀκόμα καὶ 'στὸ κεφάλι πρῶτοι
πρέπει νὰ κάνουν τώρα λιγάκι τὸν τρελλό,
νὰ 'μποῦν μὲ 'στὸ πλάτι τοῦ ἀειμνήστου Χιώτη,
νὰ 'βροῦν χουζοῦρι, γέλοιον, καὶ κάθε τι καλόν.
Παράδεισος θὰ ἦναι αὐτὸ τὸ νέο σπῆτι,
καὶ ὅλοι «Θεὸς χωρέσοι, θὰ λὲν, τὸν μακαρίτη».

Κουφὴ εἰς τὰς δεήσεις, ὦ Παναγιά, νὰ στέκης,
κανένα νέο θαῦμα ἐφέτος νὰ μὴ κάνῃς;
κι' ἂν γινῶσι σοῦ ζητήσῃ κανεὶς Ῥωμῆος ζευζέκης,
θὰ σὲ περκαλέσω νὰ τὸν ἀποτρελλάνῃς.
Εἶναι μεγάλο κρίμα, ὦ κεχαριτωμένη,
φρενοκομεῖο τέτοιο χωρὶς τρελλοὺς νὰ μένῃ.

Κι' ἂν θὲς κελὰ καὶ σώνῃ νὰ κάμῃς θαῦμα θεῖο,
τὸ ἀγκυρὸν πουγγί μου μὲ λίρες νὰ φουσκώσῃς,
κι' ὑπόσχομαι νὰ κτίσω κι' ἐγὼ φρενοκομεῖο,
καὶ σὺ ἀπὸ δεήσεις σακρατάδων νὰ γλυτώσῃς.
Ἐδῶ σὲ θελῶ, κανεὶς ὁμογενὴς νὰ γίνω;
πάει καλὰ . . . δὲν κάνεις; . . . δὲν ἔρχομαι 'στὴν Τήνο.

Souris.

ΦΡΟΥ - ΦΡΟΥ

Ὁ διάδοχος τοῦ ἀγγλικοῦ θρόνου αἰσθάνεται καὶ αὐ-
τὸς ἀνάγκην Λουτρῶν τῆς Γερμανίας καὶ αὐτοῦ ἡ σύζυ-
γος, ἀδελφὴ τοῦ ἡμετέρου Γεωργίου, ἐπεθύμησε νὰ ἴδῃ
τοὺς γονεῖς τῆς. Καὶ ὁ πρίγκιψ τῆς Οὐαλλίας ἔχει ἀ-
νάγκην ὀλίγης ἀναψυχῆς. Ὁ ἰδιαίτερος ἱατρός του τῷ
συνεβούλευσε νὰ δροσίσῃ τὸν ὁργανισμόν του μὲ ὀλίγα
γερμανικὰ νερά, ὅχι διότι πάσχει, ἀλλὰ τὰ προληπτικὰ
εἶναι καλλίτερα πάντοτε τῆς καλλιτέρας θεραπείας. Πό-

ση ὅμως προηγηθεῖσα ἐργασία δικαιολογεῖ τὴν ἀναψυχὴν
αὐτὴν! Οἱ Καιροὶ τοῦ Λονδίνου ἀπιστοῦντες τὸ κύριον
ἄθρονον των εἰς τὸ ταξιδίδιον τοῦ πρίγκιπος ἀνακεφα-
λαιοῦσι τὰ ἔργα αὐτοῦ κατὰ τὸν παρελθόντα χει-
μῶνα καὶ τὰς ἀρχὰς τοῦ θέρους. Παρέστη, λέγει,
εἰς στρατιωτικὰ γυμνάσια τῶν ἐβελοντῶν. Ὑπερησπίσθη
τὸν ἀγῶνα τῶν νοσοκομείων. Διένειμε βραβεῖα εἰς μα-
θητὰς σχολείων. Ὡμίλησε πρὸς ζωγράφους περὶ κα-
λῶν τεχνῶν καὶ πρὸς Δημάρχους περὶ δημοτικῶν θεσμῶν.
Ἐκκαμὲν ἀγοραπωλησίαις εἰς εὐεργετικὰς ὑπὲρ τῶν πτω-
χῶν Ἀγοράς. Παρέστη εἰς ἐγκαίνια ἄλσεων καὶ γυμνα-
σίων, καὶ ἀπεκάλυψεν ἀνδριάντας Εὐεργετῶν. Ὡμίλησε
πρὸς κτηματίας περὶ βοῶν καὶ πρὸς Ἐλευθεροτέκτονas
περὶ τοῦ ἔργου αὐτῶν. Οὐδεὶς ἐμμισθὸς γραμματεὺς ἢ
ἰδρυτὴς Ἐγκιρίας θὰ κατέβαλλε τόσον ζῆλον καὶ ἐνέρ-
γειαν ὑπὲρ τῆς Σχολῆς τῆς Ἑθνικῆς Μουσικῆς. Πλὴν
ὅλων τούτων εἶχε νὰ ἐκπληρώσῃ ὅλα τὰ καθήκοντα ὅσα
τῷ ἐπιβάλλονται ὡς ἀντιπροσώπῳ τῆς μητρὸς του καὶ
ὅσα ὁ τίτλος τοῦ πρίγκιπος τῆς Οὐαλλίας καὶ τοῦ Δια-
δόχου τῷ πρέχει. Δὲν νομίζετε ὅτι ἀκοῦσι διὰ νὰ
πληρώσωσι μίαν ζωὴν ὅχι πρίγκιπος, ἀλλ' ἀπλοῦ ἰδιώτου;
Μικαίρις τὰ ἔθνη ὅπου οἱ ἡγεμονίδες ἐργάζονται ὡς ἄστοι
καὶ οἱ ἄστοι ὡς ἡγεμόνες. Δὲν τοῦ ἀξίζουσιν λοιπὸν ὅσα
ἄλλα καὶ ἀνθρώκα καὶ ἀλκάλια θὰ ζητήσῃ ἐν Γερμα-
νίᾳ πρὸς ἐπιβίωσιν τῆς υἱότητος του; Ἐνῷ ὅταν ἄλλοι
ἐξ ἁδελφοῦ του λέγουν ὅτι ταξιδεύουσιν χάριν ἀναψυχῆς,
τοὺς προπέμπουν μὲ μειδιάματα, τὰ ὅποιά καὶ οἱ ἴδιοι ἐν-
νοοῦντες φεύγουν τὴν νύκτα κλέφτικα.

Ἡ ἐπιδημία τῆς ἀναγραφῆς τῶν ἀφίξεων καὶ ἀνα-
χωρήσεων ἔλαβε τόσας διαστάσεις, ὥστε καὶ οἱ ἐργάται
ζαχαροπλαστείων ἀναχωροῦντες θέλουσι νὰ βλέπουν τὸ
ὄνομα των εἰς μίαν πρωϊνὴν. Ἀλλὰ διὰ τὴν ἡ Νέα Ἐφη-
μερίς τὴν ἀναχώρησιν τοῦ κ. Σχινᾶ, ζαχαροπλάστου
τοῦ Γικνοπούλου, παρ' οὗ ἔρχετο τόσα γλυκὰ δι' ὧν συ-
νήθως ζαχαρώνει τὸν κάλαμόν της καὶ τὸν κάμνει ζαχα-
ροκάλαμον, τὴν ἔβαλε πίσου πίσου, διὰ νὰ μὴ φαίνεται,
κατόπιν τῶν ἀγγελιῶν; Ἀρὰ γε εἶναι σπουδαιότερα δι'
ἡμᾶς ἡ ἀναχώρησις τοῦ Παπαμιχαλοπούλου διὰ τὰ Λου-
τρὰ τῆς Αἰδηψοῦ καὶ τὴν δημοσιεύει μάλιστα μετ' -
παίνων;

Διαγωνισμὸν τοῦ Πανεπιστημίου περὶ ὑποτρόφου ὅστις
θὰ μεταβῇ εἰς Εὐρώπην νὰ σπουδάσῃ τὴν Ἑρμηνείαν
τῶν Γραμμάτων. Ὡστε, ἀκόμα αἱ Γραφαὶ δὲν ἡρμηνεύθη-
σαν; Τί κακόν! Μέχρι τῆς ἐπικυρόσεως λοιπὸν αὐτοῦ τοῦ
νεαροῦ ὑποτρόφου, αἱ Γραφαὶ καταργοῦνται! Διότι εἶναι
ρόδος μήπως τὰς παρερμηνεύσωμεν, καὶ τότε ἀλλοίμονον!
μπορεῖ νὰ περιπέσωμεν εἰς αἵρεσιν.

Ἐρω: ἀποκτήσεως τῆς Ἑλλ. ἰθαγενείας. —

Πρὸ δύο ἐτῶν προσήλθεν ἐνώπιον τῆς δημοτικῆς Ἀρ-
χῆς Ἀθηνῶν Κύπριος τις Δημήτριος Χατζῆ Μιχαήλ
καὶ ἐδήλωσεν ὅτι θέλει νὰ ἀποκτήσῃ τὴν Ἑλληνικὴν
ἰθαγενείαν. Ἀπελπισία ὅμως τὸν κατέλαβεν ὅταν ἤκουσε
ὅτι πρέπει νὰ ἀγοράσῃ χαρτόσημα ἐπὶ χαρτοσήμων.....ἢ
μὲν καρδιά του ἦτο πλήρης Ἑλληνισμοῦ, ἀλλὰ τὸ θυ-
λάκιόν του; !... Ἐν τούτοις διὰ συνεισφορὰς τοῦ ἡγε-